

Jeg synes næsten, det her udvikler sig til en generel diskussion om flygtningepolitik. Det er ret interessant at diskutere, men det er jo sådan set ikke den detalje, der egentlig er på dagsordenen i dag, og det vil jeg gerne spørge om ikke fru Lene Espersen er enig i, og om vi egentlig ikke skulle overveje ganske seriøst at skubbe den debat, til vi inden så forfærdelig længe formentlig skal have en forespørgselsdebat om EU's asylpolitik, for dér vil der jo være masser af lejlighed til at kunne gennemgå diskussionen heroppe.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jamen jeg kan da bekræfte over for den socialdemokratiske ordfører, at det også er vores fortolkning af tingene. Vi diskuterer det svenske formandskabs program og ikke så meget andet. Det er da selvfølgelig klart, at politisk drilleri altid kan være sjovt, og det kan være sjovt at diskutere direktivforslag, som sådan cirka har samme sandsynlighed for at gå igennem EU, som ministeren for udviklingsbistands forslag om en ændring af konventionsflygtningebegrebet vil have det i det danske Folketing.

Vi ved jo udmærket, at realiteternes verden er, at det, man på et tidspunkt kan blive enig om i EU, kommer til at se helt anderledes ud, og derfor vil vi da også afvente og høre, hvad indenrigsministeren har af yderligere oplysninger, når vi skal til at forholde os seriøst, alvorligt og konkret til det direktivforslag, som der er nogle der forsøger at gøre sig morsom på.

Jeg kan sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at Det Konservative Folkepartis politik er, at forbeholdet skal afskaffes, og det er overhovedet ikke til diskussion eller til debat. Vores politiske leder og partiformand, hr. Bendt Bendtsen, har præciseret, at det er partiets politik, og gjorde det selv samme dag, som den Ritzaumeddelelse, hr. Kristian Thulesen Dahl oplæste, kom, så der er overhovedet ikke nogen som helst form for slinger i valsen.

Så vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen omkring den her vedtagelse, at det da er fuldstændig urimeligt at skyde SF, Venstre, CD og alle andre partier i skoene, at blot fordi vi bakker op om det svenske formandskabs program, så betyder det også, at vi har afgivet en jacheck på, at vi siger ja til samtlige direktiver, der overhovedet er til behandling i Ministerrådet. Det er ikke korrekt. Man bliver nødt til at forholde sig til de enkelte direktiver hver for sig.

Et godt eksempel på, at man ikke sådan kan sætte de politiske partier i bås, er f.eks. det indre marked, som ingen overhovedet kan være i tvivl om er en hjertesag for Det Konservative Folkeparti. Alligevel har vi sagt nej til forslag, der blev brugt med udgangspunkt i reglerne for det indre marked, f.eks. det forslag, der var om tobaksreklamer. Det var så også i strid med Traktaten, men vi mente, det var et misbrug af reglerne for det indre marked overhovedet at gå ind og lave regler på det her område.

Og derfor bliver man nødt til at indse, at selv om man er enig i de langsigtede perspektiver på et politikområde, så kan man altså godt tillade sig at sige nej til et enkelt direktiv, som man mener trækker i den forkerte retning, og det er ethvert partis ret at sige nej, hvis man bliver stillet i den situation.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er lidt pudsigt, at den socialdemokratiske ordfører går op her til den konservative ordfører og forsøger at anfægte, at vi går ned i det forslag til vedtagelse, som de selv samme partier har været med til at fremsætte, og tager en pind ud af det, hvor vi gerne vil diskutere det punkt. Det er så forkert. Hvis vi ikke kun maler med den brede pensel, så skulle det være forkert.

Det er også lidt pudsigt at høre fru Lene Espersen sige, at det, vi gør, er at tage udgangspunkt i et forslag, som ikke har en gang på Jorden. Det er udtryk for politisk drilleri i lighed med det, som fru Lene Espersen altså gjorde tidligere på dagen over for udviklingsministeren. Det var jo i virkeligheden det, hun kom til at sige. Det var bare politisk drilleri, for det forslag, man debatterede, var et forslag, der overhovedet ikke havde gang på Jorden.

Men sagen er, at det her i hvert fald for os handler om noget meget mere essentielt. Det handler nemlig om, at så længe vi har vores forbehold, og det håber vi i Dansk Folkeparti at vi vil have i mange, mange år i forhold til det område, er vi så indstillet på fra dansk side at respektere det derhen, at vi vil bruge det til noget, at vi aktivt tager stilling fra sag til sag om EU's retlige politik? Er det noget, der er til gavn for Danmark, så tager vi det ind, er det ikke til gavn for Danmark, så afviser vi det.

Det er jo derfor, vi var så glade i Dansk Folkeparti, da vi så Venstres og De Konservatives nye melding om, at man var indstillet på at bruge det danske forbehold aktivt til gavn for den dan-